

Передплата
 «РУСЛАНА» виходить
 в Австрії:
 на цілий рік . . . 20 пер.
 в пів року . . . 10 пер.
 в чверть року . . . 6 пер.
 за місяць . . . 170 пер.
 За границю:
 цілий рік . . . 16 рублів
 або 36 франків
 пів року . . . 8 рублів
 або 18 франків
 Кожен номер по 10 сот.

РУСЛАН

«Варши ми очі і душу ми вярши: а ле возьмем милости і віри ле возьмем, бо руске ми сердце і віра руска.» — В Русланових исальміи М. Шашиевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о 5½ год. поноудки.
 Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 1. пл. Дембровского (Херуцини). Експедиція місцева в Агенції Соколовского в пасажі Гавсмана.
 Рукописи звертає сяжимо напередіе застережене.— Реклямації неопечатаніе вільні від порта.— Оголошенія звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надсланим» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесенія по 30 сот. від стрічки.

Політичне і парламентарне положенє.

(X) Політично-національні, суспільні а навіть віроісповідні відносини в Австрії містять в собі стілько палкого материялу, що нераз мала іскра викликає велику пожежу, котра не обмежає ся до місцевої шкоди, але часто захоплює також інші області і відбиває ся на цілім політичнім і парламентарнім організі держави. Такі події відбивали ся голосним гомоном в старім куріяльнім парламенті, доводили нераз до міністерского пересилєня, або сипняли на довший час всяку законодатну роботу в державній раді.

Тим голоснійше і могутнійше відбивають ся такі події в молодім парламенті «народнім», ще не виробленім, розбитім на численні сторонництва, котрі що йно починають зєдиняти свої сили, щоби забезпечити можливість законодатної роботи, оправдати ті надії, які покладали широкі верстви народні на державну раду вибрану загальним голосованєм. Досить вказати на відому справу проф. Вармунда, котра не лише не затихає, а стала сею іскрою, що викликає щораз небезпечнійшу пожежу, котра обхоплює всі огнища науки, університети і техніки і перемінює їх в уличні боевища.

Події, які розіграли ся на університеті в Граці, в Інсбруку, на віденськім університеті і техніці, а в части і в Пра-

зі, найшли головний відгомін в парламентарних і політичних кругах. В посольській палаті був воздух набитий тою громовиною, яка нагромадила ся по висших піколах і викликала там відомі заворушенія і бучі. Але ще більше відбив ся відгомін тих подій в парламентарних клубах і сторонництвах.

Недавно з великим трудом і заходом, головно за впливом д-ра Люегера, зєдинили ся німецькі сторонництва т. зв. вольнодумні з християньскими суспільниками, щоби однодушно поступати в язиковій справі, викликаній подіями в судах і на очах в Чехах. Зєдинили їх почуванія і змаганя національні, щоби для німецького живла забезпечити в Австрії передове значіне і вплив. Тимчасом могутнійшими показали ся релігійні, віроісповідні почуванія, бо зовсім справедливо, що в державі так переважно католицкій як Австрія, а се справдешним дивом, щоби так викладано католицке право канонічне, як се робив проф. Вермунд, або щоби католицкі товариства студентскі на університетах основаних і удержуваних грішми головно католицких податників, були зневажувани таким способом радикальними студентскими товариствами з окликом мнимої свободи науки і свободи університетів, котра в дійсности є найстрашнійшим тероризмом.

Нічого отже дивного, що християньскі суспільники в держ. раді станули в

обороні рівноправности католицких студентів, в обороні сиврадешньої свободи і домагають ся від правительства забезпеченія і поруки сеї свободи, а колиб правительство показало ся податливим супроти мнмих вольнодумців, в таким случаю загрозило христ. сусп. сторонництво, що буде голосувати проти бюджету міністерства ісповідань і просьвіти. Т. зв. вольнодумні сторонництва німецькі під кермою т. зв. девятки заявили знов супроти сеї ухвали христ. суспільників повне довіре міністрови Мархетови, хоч свого часу не поперли єго як слід при виборах до держ. ради і довели до упадку єго кандидатури. Тим способом відбила ся ціла справа і на політичнім положеню, заговорено вже про міністерске пересилєне, вишукано вже наслідника на місце міністра Мархета в особі секц. шефа Гусарека і т. д.

Одначе після переговорів міністра-президента з одною і другою стороною починає буря втихомирювати ся, а імовірно поведе ся бар. Бекови обминуті пересилєня, котре могло би стати небезпечним для цілого кабінету.

Політичний огляд.

Австро-Угорщина.

При мотивованю свого внесєня на засіданю палати послів в четвер зазна-

Іван Коссак.

Пропация.

(Нарис).

(Дальше).

Молодий, здоровий, милий, богатий, спосібний... а що за родина... га... га... що за родина... мати єго посвоячена з графом Радецьким, яка протекция... ілюбенько пан радник усьміхнув ся...

Але Марійка... Марійка... чи она схоже, чи схоже... їй той Остап на добре вліз в голову... у неї також в голові перевернуло ся. Она екзальтована, книжка, газети, ідеали, люд. У неї повна голова набита сецєсиями, голодівками...

Пан радник не мав багато часу, він мусів вертати.

Перед відїздом рішив розмовити ся з Марійкою. Нагода небавом знайшлась.

Пан радник побачив на столі книжку з підписом Остапа.

— Від кого се книжка, Марійко?

— Від пана Остапа.

— Часто він тут приходить?

— О дуже часто, всі прогульки разом відбуваємо.

— А лицю се?

— А чомуж би ні?

— Ну бачиш, дитинко, люди, острі язики, назвуть вас ще нареченими...

— А щож би в тім злого було?

— Злого як злого, але по що давати нагоду до сплетень?

— А як би ті сплетні правдою були?

— Що?!

— Ну так... Остап хоче власне днесь просити вас, таточку, о мою руку...

— Що? То вже аж так!... І ти виїшла би за него?!

Марійка спустила очі... тихим а певним голосом сказала „так“.

Пан радник ледви оєгояв на місци, хвилинку аж віддих заперло єму, але пан радник не кричав, ні, не гнівав ся, говорив дальше повільно і лагідно:

— Так, то він вже тобі осьвідчив ся... прошу... тобі... гм... гм... прошу... бачиш, Марійко, се не добре, чесний чоловік так не робить, не повинен так робити... так не повинен... родичі в тих випадках перші... все родичі перші.

Ти молода, Марійко, ти віриш в якісь там ідеали, стремленя, сецєсії... так... так... я то розумію... він тобі припав до вподоби... я і се добре розумію... але знай, Марійко моя, що Остап не для тебе — ні Марійко — він не для тебе...

Марійка слухала, слухала і вірити їй не хотілось. Остап, той Остап, той пишний-думний сокіл єї, котрого всі панни

пожирали очима, котрого всі так поважали, хвалили, любили, він не для неї... ні... се либонь жарт, се жарт.

— Жартуєте, таточку — сказала усьміхнена.

— Не жартую дитино, і ще раз тобі кажу, Остап не для тебе... Газетар, беа посади, без певного хліба, фантаст, се не на мужа для дівчини з порядного дому материял. А впрочім, хто єго знає, що він за чоловік. Газетярі-літерати, се не люди... не люди, дитино. Кажу тобі.

І житє у них не таке, як у порядних людей.

Кохают ся, плетуть про зьвізди, місяць, от день, два, часом і довше троха, а потім до иншої...

Я їх знаю дитино, я їх добре знаю...

Слухай дитино, моя, добра тобі бажаю, з Остапом конець... розумієш, конець... Не так відразу, повільно, щоб люди не завважали... вибий собі ті дурниці з голови... за два тижні вернете домів... буде і жених не оден... так, так моя кохана...

Марійка стояла мов не жива.

То не жарт, то правда... правда.

(Дальше буде).

чив п. Петрушевич, що цинічна безличність, з якою політичні влади в Галичині допускають ся виборчих надужити, з тої причини головно зростає, що жалоби руских послів, піднесені в парламенті через довгі літа позістали без наслідку. Що дотичить послідних соймових виборів, то вислід їх був для того спеціально важним для галицьких потентатів, позаяк від сего зависла доля нової виборчої реформи до сойму, при помочи котрої вже і так зовсім шляхтою опанований руский нарід, має ся знищити до решти. Бесідник твердить, що політичні влади працюють в хосен галицьких потентатів не лиш в часі виборчої кампанії, але майже без перерви займають ся розятренням терену для будучої борби.

Шість літ по кождім виборі — говорить бесідник — кождого, хто не віддав свого голосу на правительственного кандидата, переслідують неможливими секатурами. Адміністраційні влади роблять майно поодиноких осіб і цілих громад мнимо предметом політичних ошуканств, старають ся знищити матеріально руский нарід. В наслідок того опускають рік річно тисячі народу наш край. Бесідник обговорює подрібно поодинокі категорії звичайних виборчих надужити, називає вибори пустою формальністю і твердить, що старости приготавливають вже з гори вислід виборів. Русинам унеможливає ся виборчу акцію, підчас коли акція за польським кандидатом може відбувати ся навіть в виборчій льокалі. Наслідком надужити було можливим, що в чисто рускім повіті вибрано послом шляхтича.

Терпіня учинило Русинів зрілими. Словам не дають вже тепер віри. Послідні вибори мусіли також і найбільшим оптимістам отворити очи. Бачить ся ясно, що ворог находити ся не лише в краю але також у Відни, може головно у Відни, де не хочуть нічого чути, ані в нічо глядіти, що діє ся в Галичині. Однак Русинів не удасть ся похоронити. Живучий нарід не дасть ся так легко похоронити. Русини є досить сильні і рік річно кріплять ся.

Кровавий чин з 12. цвітня, то грізне меменго є страшним доказом, що міра терпіня фактично вичерпана і нещасний руский нарід стоїть над берегом розпуки. Если і той апель буде відкинений і убуде народови та послідна надія, яку покладає в справедливість парламенту, то тоді возьме палата всю відвічальність за то, що стане ся. В імя справедливости, загального добра і доброї слави держави просить бесідник о принятє наглости. (Грімкі оплески на руских лавах, бесідникови гратулюють).

В дальшій розправі над наглими внесеннями Русинів в справі виборів до сойму забрав голос п. Вітик, виказував, що відкиненє наглих внесень о загальне, рівне право голосованя до сойму сиричинило звані події в Галичині. Відносини там такі як за панцини, користи відносять лиш властители дїбр. Заяву міністра внутрішних справ називає провокацією. (П. Старух: То диктував єму Гломбінський). Відтак вказує на конечність реформи адміністрації в Галичині, де намісник є всевладним пануючим. В острій спосіб виступив бесідник проти Глебовіцкогo і Маркова і виказав, що головні представники москвофільської партії як брат п. Маркова, Дудкевич і Купчанко були російськими шпігунами і що рублі, які видає Росія на агітаційні цілі, розкрадають, як розкрадено мільон рублів призначених на москвофільські кредитові товариства. Бесідник запевняє ліпшу будучність українському народови в злуці української соціальної демокрації з польською. Вкінці звиває палату, щоб станула в обороні законів і виступила проти скорумпованої галицької адміністрації, голосуючи за наглостю.

(Грімкі оплески на лавах соціалістів і Русинів).

П. Будзиновский заявляє, що не поборює галицької політики тільки з ненависти до Поляків, радше було би обовязком Русинів поперти змаганя Поляків до відбудованя польско народної держави. Але Поляки не можуть вимагати, щоби Русини попірали їх змаганя до відірваня части українського краю, котра би утонула в будучій польській державі. Головна вина заостреної польско-рускої борби і надужити адміністрації в Галичині лежать в тім, що Відень робить Полякам надію, що позволят їм розширити їх власну область народну в Австрії. Лише від держави а не від Поляків домагає ся бесідник звороту у крадених дїбр і прав Русинам в хосен Поляків. На пр. дат з історії доказує, що Русини діставали в нагороду невдячність за ратованє давньої польскої держави від упадку. Одинокою причиною упадку Польщі було то, що Поляки не хотіли навіть на смертній постелі признати Русинам горожанської рівноправности.

Нагли внесеня своїх кльобових товаришів уважає шкідливими для рускої справи, бо остають без наслідків. Правительство домагає ся судових реформ в Македонії а надуживає судових властей до безправного гнобленя Русинів. Більше фактів не подає хто хоче переконати ся о правдивости жалоб руского народу, нехай приїде до Галичини. Східно-галицькі відносини викликали би в иншій краю вже давно революцію, але Галичина є самостійною державою супроти Австрії і австрійське правительство має там рівне право як в Македонії. Відтак обговорює вибори і зазначає, що від 1867 р. жадні вибори не відбули ся легально. Діяльність бувшого намісника була лише проведенєм тактики єго попередників.

Підчас хліборобского страйку в 1902 р. військо розіслане по селах насилувало — як доказано — жінки і дочка селян з порученя правительственных комісарів. (П. Трильовский: То скандаль! лайдацтво!)

Сими справами австрійський парламент не займає ся, бо і так Галичину відступить колись Австрія Росії за дозвіл окупації Македонії. І для того галицька адміністрація примінює відносини в Галичині до відносин в Росії, щоби Росія не потребувала багато зміняти. Тим вияснює ся союз польского кола з москвофілами і витворюване російської ірреденти гіршої від італійської. Дальше оповідає про шпігунську ролю москвофільських провідників. Пригадує о підозрілім куфрі знайденом в редакції москвофільского дневника, котрий оказав ся власністю російского консуля.

По атаках на п. Глебовіцкогo і Куриловича заявляє, що Русини не зискають нічого на парламентарній дорозі і що для них липає ся лиш борба на жите і смерть. Вороги руского народу хтіли би їхнути єго до революції, але вплив руских послів зможе повдержати єго від того. Вкінці заявляє, що не попірає наглих внесень свого кльобу а кличе до правительства: Ще більше насильства, ще більше гнету! Буде голосувати проти наглости і просить, щоб так голосували всі сторонництва. Нехай сторонництва прислужать ся в сей спосіб гнобителям Русинів і прислїпять тим пересилене, пожаданє Русинами. В сей спосіб руский нарід одержить свободу, або впаде в пропасть. Еслиж впаде, то потягне за собою і своїх гнобителів (Оплески у Русинів).

По довшій промові п. Трильовского, коуromу переривапо часто (головно Малаховский) перервано наради. Президент забрав голос і прикликав п. Будзиновского до порядку за те, що апострофував Габсбурского орла в доганий спосіб.

Заграниця.

Російська дума знов відказала пильному домаганю міністерства маринарки, щоби на будову панцирників

призволено 11 мільонів рублів. Тим способом опинило ся министерство в скрутнім положеню, бо вже поробило наперед ріжні замови. Однак нам здає ся, що оно все найде собі на те спосіб, бо російське правительство в тім не є перебірчине.

Президент міністрів в Англії Аскіт предложив посольській палаті бюджет, який виготовив, будши ще міністром скарбу. Бюджет обнимає лише Англію, Шкоцію й Ірландію, бо кольонії мають окремиї бюджети. Приходи триединого королівства на 1908—9 обчислені на 3,913 мільонів корон, видатки виносять о 119 мільонів менше. Ся надвишка буде ужита на уморенє довгу державного, котрий протягом сего року зменшить ся о 161½ міль. корон. Аскіт предкладає обезпеченє старців понад 70 літних, котрі будуть побирати річно по 325 корон на початок. Податок від цукру буде о половину обнижений. В звіті зазначає Аскіт, що торгівля англійска досягла найвисшого ступня розвитку.

В Італії під протекторатом княгині Летиції Доста відбув ся недавно конгрес жєнщин з цілого краю, в котрім взяло участь около 1000 осіб. Проводила нарадам графиня Спалетті, відома зашитниця фемінізму. Протягом останних літ жіночий рух зробив в Італії великий поступ, а конгрес був доволі уміркований, лише поступив ся до крайности супроти релігії, домагаючись усуненя єї науки з школи. Не дуже мило повитано бесідниці, котрі промовляли за вільною любовю і признанєм неправих подруж. Конгрес висловив бажанє, щоби поправлено економічно-правне становище замужних жєнщин, щоби могли розпоряджати своїм майном без згоди мужа і видавати векслі. Цікава запала також ухвала, щоби привернути давні народні одяги замість банальних межинародних.

Америка змагає до зєдненя загального, коли тимчасом Европа поділена на ворожі собі держави і союзи. У Вашингтоні почала ся будова палати на сільне бюро всіх американських рєпублик. Крім Зєднених Держав має Америка 18 рєпублик, з тих деякі великі, як Бразилія, Мексик, Аргентина а всі розвивають ся бистро в народо-господарскім напрямі. Тепер ціла Америка, крім британської Канади, котра мабуть також стане колись рєпубликою, дійшла до погляду, що треба змагати до зєдненя. Виразом сего буде се „Бюро америк. рєпублик“, на котре американський мільярдер Карнеджіє жертвує значну суму. На торжєстві засновин бюро сказав президент Розвельт гарну промову про солідарність цілої Америки, цілої „Західної Півкулі“, над котрою повівають рєпубликанські прапори. Цілий американський сүходіл числить понад 160 мільонів населєня англо-романського і має великі матеріальні засоби. Вик XIX був сьвідком великого розвитку Півн. Америки. Вик XX, наколи маємо вірити Розвельтові, буде сьвідком великанського розвитку рєпублик південної і середньої Америки, в котрих „революції генеральскі“ стають щораз рідшими. Доволі вже давно устали граници війни тих рєпублик а довга доба мира причинила ся до дзигненя їх добробиту, так що навіть капітали монархічної Європи радо глядять приміщеня в підприємствах південно американських. „Південна півкуля“, котрій Розвельт віщує таку сьвітну будучину, відіграє в історії сьвіта могутну ролю. „Бюро рєпублик“ в Вашингтоні є якби завязком будучої історії.

Комісія сенату Зєдн. Держав ухвалила збільшити стан піхотних полків о 600 людей, так що ста-

ле військо буде там числити 125.000. Військовим підвищено плати о 10—15% а плата генерала виносить 30.000 К, полковника 24.000 а відтак щораз низше аж до 6000 для підофіцера. Простий жовнір побирає 105 К місячно крім прожитку.

В С к у т а р і вибух військовий бунт, як звичає Frankfurter Ztg. Около 1400 жовнірів і всі офіцери скутарських баталіонів заняли уряд телеграфічний, не пускають депеш навіть до купців і приватних людей. Військо домагає ся визволення по 7-літній службі, а офіцери вимагають залеглої плати за пів року. Генерал-губернатор безсильний супроти сего бунту. Офіцери хотять також загорнути цда, одначе повело ся їм поки що забрати лише in natura товари вартости 25.000 франків і продати з 20—25% спустом.

В Мезопотамії вибух також бунт арабських племен проти влади султана, а турецьким властям не вдаало ся доси привернути спокою. З усього видно, що сей бунт був наперед приготований і може обхопити також інші арабські племена. Наслідком нападів на корабель британського торгового товариства застановлено плавбу на Евфраті і Тигрі.

В Кореї має япаньське правительство, як звичають берлінські часописи, завести значні зміни. Хоч теперішній цісар корейський задержить престол, однак всі міністри его мають бути усунені і заміщені родовитими Япанцями. Давний цісар, що проживав в Сеулю, має бути перевезений до Япанії, де одержить досмертну плату Тим способом буде він лише що до імени володарем Кореї, а дійсним буде ки Іто, япаньський резидент. Сталева япаньська рука скоро переіменить Корею в япаньську провінцію. Можна було наперед сподівати ся таких наслідків овлади Кореї. Імовірно введуть Япанці в Кореї культурні відносини, хоч она втратить самостійність.

Видпадки, які зайшли недавно на індю-афганьській границі, звернули на себе бачну увагу не лише в Лондоні але і у інших держав. Мешканцями сего погранича є різні гірські афганьські племена магометанського ісповідання. Ворохобні лучали ся там завжди а здавлене їх приходило легко англо-індійським військам.

Перед кількома тижнями побили англійські війська гірське плем'я «Закка» а тиждень тому віддерто напад племені Могмандів. На сей раз розярене серед тих племен було так велике, що мулли оголосили святую війну против Англичан. І тепер дали би собі Англичани раду, колиб з тамтими племенами не получили ся непідчинені племена Афганістану. Афганьський емір, союзник Англії, рад би тепер скинути з себе протекторат Англії. Около 20 тисяч афганьського війська перейшло індійську границу і атакували малий форт англійський в Мічкі-Кондак але мусіли уступати. На стрічу їх вирушив ген. Вількокс з бригадою індійських військ з 8 арматами і ескадроною їзди, зажадавши нової помочи. Заносить ся отже на укриту війну з Афганістаном. Колиб прийшло до явної війни з еміром, то була би она для Англії тяжкою з так бойким афганьським народом.

Англія посідає в Індиях 218 тисяч регулярного війська (втім около 60 тисяч Англичан) не числячи 350 тисяч чисто кравого війська, а Афганістан міг би поставити около 100 тисяч добре уоруженого регулярного війська крім міліції. Але начальним вождом британських військ в Індиях є лорд Кіченер, побідник Судану і Трансвалю і емірови остало би вкінці зложити оруже.

Коли би Англія загорнула Афганістан, зіткнула би ся безпосередно з Росією в центральній Азії, а ривалізація російсько-англійська заострила би ся. От-

же афганьський спірне за мінить ся мабуть у властиву війну, а Англичани будуть старати ся надати тій виправі лише карний характер.

НОВИНКИ.

— Календар. В неділю: руско-кат.: Мокія сщм.; римо-кат.: Івани Вд. — В понеділок: руско-кат.: Євфанія і Герм.; римо-кат.: Урб. І. п. р. — Ві второк: руско-кат.: Глікерії М.; римо-кат.: Филипа Н.

— Здоров'я монарха. Kongresp. Wilhelm доносить, що наш монарх тішать ся знаменитим здоров'ям.

— Преосвя. Епископ о. др. Григорій Хомишин виїхав на довгий час в дисцеізію.

— Виступ Русина в Празі. Дня 17. мая с. р. відбув ся в Празі в великій салі на Софійськім острові концерт в честь американських Чехів, які прибули до Праги на ювілейну виставу. Промовляв папський пралат др. Йосиф Бурьяв. В концерті взяв також участь син радника Олександра Барвіньського, п. Василь Барвіньський, який перебуває в Празі на музичних студиях. Грав два твори чеського композитора Вітєслава Новака: «Sriste» і «Inquieto». Ось що пише про его гру часопис «Sesh»: «Пан Василь Барвіньський оказав яко фортепьяновий віртуоз блискучі признаки свого таланту. Особливо его шумяє «Inquieto» викликала бурю оплесків. Мабуть будемо ще мали нагоду чути сего віртуоза і подати знов дальшу критику его гідної подиву техніки». За свою гру одержав п. Василь Барвіньський від концертного комітету ліру з лаврового листя.

— Краса комісія рентових осель відбула вчера в соймовім будинку засідане під проводом кр. маршалка гр. Стан. Баденього. Комісія прийняла до відома протокіл з останнього свого засіданя і звіт з чинности бюра комісії, а потім приступила до признаня позичок для рентових осель, яких признала 41 в квоті 395.200 К. Від початку своєї діяльности комісія признала загалом 260 позичок для рентових осель в квоті 2.508.750 К.

Рентові позички на останнім засіданю уділено в отсих повітах і висоті: Мостиска одна в квоті 4.000 К, Ярослав 4.000 К, Цішанів 11.000 К, Ланьцут 5 позизок (5.000 + дві по 6.000 + 12.000 + 18.000 К), Тарнобжег 6 позизок (5.400 + 2 по 8.000 + 16.000 + 25.000 К), Мельц дві (4.000 + 5.000 К), Ряшів дві (6.700 + 11.500 К), Рівниця три (3.000 + 8.500 + 9.000 К), Гривів 6.000 К, Львів 4.000 К, Сокаль шість (12.000 + 2 по 9.000 + 29.000 + 44.000 + 28.000 К), Камінка струм. три (5.500 + 6.000 + 10.000 К), Жовква три (2 по 5.000 + 8.000 К), Збараж дві (5.500 + 7.000 К), Коломия дві (2.800 + 7.400 К), Спятин 1.600 К, Чортків 7.900 К. Разом 41 позичок.

— Організація сльських хорів на Україні. Сею справою займає ся в кількох статиях київська «Рада» і наклекує до закладаня по всіх селах хорів виказуючи їх організаційне значіне.

— Кацапські хитруни. Львівські кацапи видали недавно «Руско народний катихизм», котрим скомпромітували ся в очах своїх швехпольських приятелів, бо в «катихизмі» називають Поляків своїми найбільшими ворогами, коли рі почасно устами своїх проводирів підобрюють ся Полякам. Се фарисейство кацапів виїшло на яву, а Gaz. nar., велика приятелька кацапів, сказала «rozsekajmę» зі згодою з кацапами, бо они лисом підбиті. На то кацапи конфіскують самі свій «катихизм» шумно перед тим рекламований в «Галічаніні» і «Русскомъ Словѣ», усувають его з книгарекої розпродажи, аби не втратити так гарно запровадженого ся довіря у Поляків. Мимо того однак цілими масами розкидають той «катихизм» по селах. Істинно по кацапски!

— Краківський Glos Narodu, який про рускі справи знає тільки що швець про висшу астрономію, вихвалює пос. Глебовіцкого за его онідійну заяву в парламенті, що «русско-нард-

ная партія признаючи ся до російської народности, не солідаризує ся з російським чиновництвом і осуджує насильства сего чиновництва на Поляках в Росії». Лише не подобає ся Glos-ови Narod-у зовсім відмінне становище в тій справі «Галічаніна». Мимо того Gł. Nar. має надію на обопільне порозумінє в «uczciwymi Rosyanami na gruncie galicyjskim», та що «Галічаніна» змінить своє становище. Видко, що редактори Glos-у Nar. навіть не читали статей в польських газетах львівських про фарисейство кацапів, бо не плелиб подібних нісенітниць і не називали пос. Глебовіцкого раз «Росіянінем» а пару стрічок дальше «Русінем».

— Пільні шкідники. Уманський повітовий справник повідомив київське бюро губернське в справах селяньських, що в маєтках біля с. Текучої та Коржевої-Слободи на полях появились блохи, які знищили 29 десятин ріпаку на 300 карб. і 3 десят. гірчиці на 22 карб.

— Залізнична катастрофа. На стації залізничі Кутіш в Бельгії стала ся оноді грізна в наслідках катастрофа. З причини лихого уствалєня зворотниці віхав експресовий поїзд на шлях, де стояв особовий поїзд. Обслуговуючий зворотницю слуга в останній хвилі замітив похибку, але заки добіг до зворотниці, машина поїзду переїхала вже була на невластивий шлях. Зудар двох поїздів був страшний. Експресовий поїзд розбив ся, подорожні, машиніст і паляч згнули на місци. Особовий поїзд був перенесений подорожними путниками. Половина особового поїзду розторожила ся під напором впадаючого на него поїзду експресового. Доси витягнуто згід румовиша 45 трупів. Поверх 150 осіб є тяжко ранених, і здаєсь більшість з них довго не пожив. Всі інші подорожні поранили ся, або дістали потрясеня мозку.

— Проба чесности. Редакция париского Matin-a, яка що тижня обдаровує Парижан якоюсь новою сензациєю, попала знова на оригінальну думку. Попробувала пересвідчити ся про чесність Парижан. Закупила омнібус і дістала дозвіл їздити ним по місті. Оден з репортерів Matin-a перебрав ся за кондуктора, другий за контрольора. Кондуктор мав удавати розсіяного і не жадати від їдучих грошей за білети. Тим чином задумано пересвідчити ся, кілько переїзших похіснує ся неувагою кондуктора і переїде ся даром. О 7. год. рано виїхав омнібус зі стації «de la Villette», аби курсувати по лінії до Saint-Sulpice, в дільниці, заселеній переважно робітничою верствою. При «pont de Flandre» всіли до омнібуса перші особи. Кондуктор відповідно до своєї ролі «забув» зажадати від них заплати. Але оден з їдучих, якийсь мурар, відозвав ся небавком з іронією: «Щож до лиха? Не береш грошей за білет? Богато заробиш, як так даль не піде!» при тих словах подав кондукторови належитість за білет і звертаючи ся до женщины, які разом з ним всіли, замітив, що то якийсь новик, то було би підлим вихисновувати его брак досвідю. На ту замітку всі їдучі позапачували за їзду, а деякі кепкували собі на тему спячого кондуктора. Коли омнібус прибув до останньої стації, кондуктор з контрольором почислили гроші. Не доставало лише 75 центимів. Подібно діяло ся при поворотній їзді на тій лінії. Середно не доставало за кожним разом по 85 центимів. Другого дня омнібус Matin а покинув робітничу дільницю і їздив по аристократичній лінії «Madeleine-Bastille» куда проходить ся сама париска «сметанка». Там однак винав дослід зовсім инакше як попередного дня. Поверх 25% їдучих пань і панів зовсім не спішило ся платити за білет належитости, якої кондуктор вдаючи розсіяне не жадав. Matin пише, що найбільше вдоволені були аристократи, як не платили за білет, одні з них крадьком вимикали ся відтак з омнібуса, інші вдавали спокійних і з позірною рівнодушностю виходили з омнібуса, інші вдавали, що дуже їм спішно. Видко, мали сатисфакцію, що троха пошакрували. Коли на кінцевій стації почислено гроші, не ставало 4 франки 80 центимів.

— **Дрібні вісти.** Зїзд славянських дневника-рів в Люблянї заповіджений на дні 28. до 30. до 30. червня відложено на вересень. — Добра Броди, власність спадковців Шміда, набув ки. Любомірський за около 5 мїл. корон і має розпарцелювати між познанських Поляків. — З релїгійного фонду буковинського цїсар дозволив подарувати під будову рускої бурси реальність, в котрій містить ся тепер фінансова касарня на інтернат для „Рускої Бурси“ в Кіцмані. Реальність обнимає мурований дїм і стайню та 26 арів подвір'я, зглядно огорода і представляє вартість около 24.000 К. Реальність призначена виключно для потреб інтернату згаданої бурси. — В днях 3 і 4. липця с. р. має відбутися в однім з павільонів на повиставовій площі у Львові вистава псів всяких рас. — Перед лавою присяжних судіїв в Станиславові розпочала ся вчера розправа проти Зібавера і тов. за мальверзації на залїзницї.

Оповідки.

— **Театр аматорів львівського „Сокола“** виставить завтрішної недїлі 5-актову трагедію Ю. Федьковича „Довбуш“, неграну доси в театрах. У виставі беруть участь лїпші сили сокілського театру. Режисерію обняв п. А. Буджиновський і доложив всіх заходів, щоби штука вийшла як найлїпше, а „Сокол“ коштом кількох сот корон справив до „Добуша“ нові декорації і ин. Судячи по дотеперішнім попті за білетами, можна надїятися, що сая буде випродана. Початок представлення, з огляду на 7 відслон трагедії, точне о 7. год. вечером.

— **Запомоги для вдів і сиріт по свьятих свьятих** всіх галицьких епархій роздасть тов-о „Ризниця“ з суми 40% зисків за минулий адміністраційний рік. Просьби, стверджені належито деканальним урядом, належить вносити найдалше до 10. червня с. р.

— **Загальні збори тов-а „Просьвіта“** відбудуть ся в понедїлок, дня 8. червня с. р. у Львові в „Народнім Домі“ о годині 10. рано. Того дня о 8. год. рано відправить ся Богослужене за упокій померших членів Товариства в церкві Преображенській при улиці Краківській. Дневий порядок зборів: 1. Отворене загальних зборів головою Товариства. 2. Звіт Головного Видїлу з діяльності Товариства „Просьвіта“ за час від 1. січня 1906 до 31. грудня 1907. 3. Звіт контрольної комісії і уділене уступаючому Видїлові абсольюторії. 4. Іменоване нових почесних членів. 5. Вибір тринацяти членів і шістьох заступників Головного Видїлу Товариства. 6. Вибір Голови Товариства. 7. Вибір трох членів комісії контрольної. 8. Зміна статута. 9. Внески і інтерпеляції членів. — За головний Видїл Товариства „Просьвіта“ у Львові: *Петро Огоновский*, голова. *Др. Іван Брик*, секретар.

— **Іменованя.** Намісник іменував концентістами отсих концентітових практикантів намісництва: Йос. Йоркаша Коха, Адама Мурчиньского, Олександра Висоцкого, Едм. Презенткевича, Волод. Лодиньского, др. Стан. Голомба, др. Ромуальда Шавловского, Михайла Майкенера, др. Юр. Макс. Ямпольского, др. Альфр. Галушку, Едм. Зубрицкого, др. Кар. Арцта, Адоль. Галевського, Володис. Атенштедта, др. Стан. Солянського, Едм. Райса, Стан. Михаловского, Едм. Богданьского, Стеф. Грабчиньского, др. Адама Кребля, Станисл. Півоцкого, Ем. Райнольда, Ферд. Данельца, Меч. Зажецкого, Меч. Костецкого, Мар. Слоньского, Володис. Блоцкого, Ром. Вільчка, др. Ант. Мальчевского, Мих. Росольского, Мар. Нітарского, Мар. Яворского, Ром. Слоньского, Володис. Лопушаньского, Сатур. Мравінчица, Фран. Пенъонжкєвича, Тад. Новацкого, Жигм. Рада, Тад. Вуйцікевича, др. Тад. Спіса, Збігн. Керского, Фльор. Кемпінського, Стан. Кешковського, Генр. Желеньского, Тад. Ковалевського, Сев. Креховецкого, Викт. Гінцега, Кар. Біпофа, Володис. Вайсброта, Адоль. Ганїка і Ем. Гольчевского.

— **3 почти.** Дня 1. червця 1908 заводить ся в Рудоловичих місцевости, яка належить до

округа доручень ц. к. уряду почтового в Ярославі, для місцевости Рудолович і Розвіниць складницю почтову зі звичайним кругом діляня. Складниця ся получена буде з ц. к. урядом почтовим в Ярославі за помочію тяжнево шестиразового пішого післанця.

Телеграми

з дня 23. мая.

Відень. В парламентарних кругах говорять, що міністри Еренталь і Шенайх внесуть просьбу о димісію з причини, що не могли дістати запоруки на скликане делегації в маю. Очевидно, цїсар не прийме їх димісії.

Полтава. В Кременчуці арештовано 18 членів воєнно-революційної організації. Арештовані були переважно служачими в шпиталї.

Харків. В шпиталї для нервоно хорих помер професор фізики Пильчиків, відомий в Харкові Українець.

Льондон. З Пекіна доносять, що Японія набула на власність залїзничий шлях в Манчжурії, що веде з Харбіна на полудне до Пекіна і має одну галузь до Порт-Артура.

НАРОДНА ГОСТИНИЦЯ

Готель, реставрація і карарня — ріг ул. Сикстускої і Косцюшка у Львові.

Приїхали 22. с. м.: Матій Савуляк, Підгайці; Никола Корецький, Дїдилів; о. Ізидор Глинський, Буцнів; Марія Соневицка, Старий Самбір; о. Евстахій Цурковський, Настасів; Осип Лїсїкевич, Болехів; др. Д. Куровець, Калущ; Андрій Галасюк, Тростянець; Тимофтей Карпів, Тростянець; Михайло Самарик, Котів; Яць Шур, Підгородці; Андрій Швак, Тростянець; Іван Гринишин, Котів.

Поручає ся дешево і совісне
Артистично ритівниче заведење
А. ЗІГМАНА

— у Львові, ул. Сикстуска ч. 14. —

Робітня металевих і кавчукових печаток.

Монограми, герби і всякі гравури — вївіски ритовані і лїпні, прасовані бляхи для сторожей і товариств. — Поручає ся яко доставець ріжних руских товариств і Урядів парохїяльних. (29—?)

Контора виміни
 ц. к. упр. гал. акц.
Банку
Гіпотечного
 купув і продає
 всякі
вартісні папери
і МОНЕТИ
 по найточнійшій денній курсї,
 не числячи ніякої провізії.

Товариство взаїмних обезпечень
„Дністер“
 у Львові, при улиці Рускій ч. 20. (дїм власний)
 приймає обезпеченя будинків, всяких річїх домашних і господарських, збіжа і паші против шкїд від пожару.
 Шкоди ліквідує і виплачує „Дністер“ з найбільшою скоростію. Оцінка шкїд відбуває ся в присутності 2 господарів членів. Дотепер виплатив „Дністер“ 15.885 відшкодовань в сумї вісім і пів мїліона корон.
 Зиск по скінченім році авертає ся членам. Звороти за р. 1906 і 1907 вносили по 10 прї.
 Банк краєвий у Львові і в Чернівцях, Каса ощадности у Львові, Руска Шадниця в Перемишлї приймають поліси „Дністра“ при уділюваню позички.
 На житє можна обезпечити ся через „Дністер“ в Краківнім Товаристві.
 Агенції „Дністра“ находять ся в кождім місті і в мвогих селах; там, де еще не робить инший агент „Дністра“, можуть письменні селяни старати ся о уділеня агенції. До тепер заробили агенти 1.142.108 корон провізії.
Фонди Товариства 31/12 1907:
 Фонд резервовий К 1.003.364—
 „ резерви премїї „ 613.720—
 „ спец. на звороти „ 50.939—
 „ на ріжницю курсів „ 3.437—
 „ резерви спеціальної „ 35.000—
 „ емерит. урядніків „ 218.364—
 инші фонди заосмотрени „ 40.000—
 Разєм сума К 1.964.824—

Селяно! асекуруйте ся від шкїд огневих!

Дешево, безпечно, скоро без пересїдана
 до
Лївн. Америки, Канади, Бразилїї
 величезними поспїшними кораблями
Лїнії: ГАМБУРГ-АМЕРИКА
 Львів — Новий Йорк злр. 86-10
 Львів — Монреаль (Канада) злр. 103-60
 Львів — Бразилїя злр. 85-60
 Антверпїя — Канада злр. 70-50
 По близїші інформації зголошувати ся прямо до
ГЕНЕРАЛЬНОЇ АГЕНЦІЇ ДЛЯ ГАЛИЧНИИ
Лїнії Гамбург-Америка — Львів, Городецька 95.

